

NAŠ BAROMETER

Glasilno občinske konference SZDL Hrastnik
Leto 2 • številka 1 • april 1985

Dostaviti na naslov:

čitalnica
sp 35
NAŠ barometer
1985

352(497 12 Hrastnik)



1001889,1

COBISS

KUJALNICA HRASTNIK

Štiri desetletja v svobodi

Letos mineva štirideset let od konca druge svetovne vojne, osvoboditve Jugoslavije in zmage nad fašizmom. Vsi naši narodi in narodnosti, delavski razred, delovni ljudje in občani, borci, mladina, žene in pripadniki naših oboroženih sil bodo praznovali ta zgodovinski jubilej kot dogodek, ki je pred štiridesetimi leti označil konec herojskega oboroženega boja narodov in narodnosti Jugoslavije in začetek graditve socializma in novejših zgodovine jugoslovanskih narodov in narodnosti.

V drugi svetovni vojni nam nihče ni od zunaj prinesel svobode. Narodno-osvobodilni boj je bil v Jugoslaviji pod vodstvom KPJ in tovariša Tita od samega začetka v rokah naših narodov in narodnosti. Štiriletna narodnoosvobodilna vojna in zmaga nad fašističnimi okupatorji ter domačimi izdajalci je potrdila moč socialistične revolucije, naš pogum ter predanost svobodi.

Z veliko hrabrostjo borcev v boju za svobodo in neodvisnost je narodno-osvobodilna vojna iz leta v leto vse bolj širila svojo

dnosti. Ob praznovanju jubilejne obletnice moramo ta zgodovinska spoznanja polno potrditi in osmisliti.

Štiri desetletja od osvoboditve Jugoslavije so potrdila nepretrgano vez med socialistično revolucijo in neodtujljivo pravico narodov in narodnosti, da sami odločajo o svoji usodi. Ponosni smo, da smo si izborili zmago in danes so pripravljeni, da se predano spoprimemo z ekonomskimi težavami in pri tem opiramo na lastne sile. Zaupamo v Zvezo ko-



Pogled na Hrastnik leta 1945... in 40 let kasneje

Poziv medvojnim izgnancem v SR Srbijo

Manifestacija bratstva in enotnosti

Vlak bratstva in enotnosti obstaja nepretrgano že od leta 1961 in izraža stalne prijateljske in bratske vezi med bivšimi izgnanci iz Slovenije in njihovimi gostitelji v SR Srbiji, kjer so našli svoj drugi dom. Velika večina je dobila toplo in prijateljsko zatočišče pri srbskih bratih in sestrah. Skupaj so preživljali težave vojne vihere ter prenašali nadčloveške napore in trpljenje.

Vse udeležence vlaka bratstva in enotnosti obveščamo tudi, da bodo morali ob prijavi plačati svoj delež za kritje prevoznih stroškov. V znesku je zajeta cena vozovnice in kompleta značk.

Vse ostale informacije dobijo zainteresirani na sedežu Občinske konference SZDL Hrastnik.

Vlak je postal že tradicionalni simbol ohranjanja, razvijanja in utrjevanja revolucionarnih izročil NOB ter pomembno prispeva k nadaljnjemu razvoju in krepitvi bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti.

Medobčinska koordinacijska odbora za organizacijo vlaka bratstva in enotnosti v SR Srbiji in SR Sloveniji sta v soglasju z vsemi sodelujočimi občinami sklenila, da bo vlak letos odpeljal iz Maribora oziroma Jesenic 11. oktobra. Zato pozivamo vse slovenske medvojnne izgance in njihove najbližje člane, da se čim prej povežejo s svojimi bivšimi gostitelji v SR Srbiji ter nato na osnovi njihovega povabila, najkasneje pa do 15. maja 1985, na sedežu Občinske konference SZDL Hrastnik prijavijo svojo udeležbo.

Štafeta mladosti

Zvezna štafeta mladosti bo na poti po domovini prispele v Slovenijo 16. aprila. V Hrastniku jo bomo pozdravili v soboto, 20. aprila, ob 18.15. Pri nas se bo zadržala približno eno uro, nato pa jo bomo predali trboveljskim mladincem. Pri njih bo tudi prenočila.

Osrednji sprejem bomo organizirali na rokometnem stadionu na Logu.

Razpis za predloge za podelitev priznanj »Zaslužni občan« in posebnih priznanj

Za prizadevanja in uspehe

Komisija za podelitev priznanj »zaslužni občan« občine Hrastnik objavlja razpis o zbiranju predlogov za ta in posebna priznanja.

S tem želi občinska skupščina tudi v letu 1985 odlikovati najzaslužnejše občane za izredna prizadevanja in uspehe. Priznanja podeljujejo vsako leto ob občinskem prazniku 3. julija za uspehe v gospodarstvu, v družbenih službah, za delovanje v družbenopolitičnih organizacijah, za kulturne in prosvetne dejavnosti, telesnovzgojne in športne ter društvene dejavnosti. Temeljne samoupravne organizacije in skupnosti morajo svoje predloge dostaviti občinski komisiji najkasneje do 30. aprila 1985. Ta komisija obravnava in izoblikuje predlog za podelitev priznanj, in tega potem obravnavajo vsi trije zbori skupščine do 1. junija 1985.

Organizacije združenega dela, družbenopolitične organizacije, krajevne skupnosti ter SIS občine Hrastnik pošljejo predloge kandidatov neposredno komisiji za podelitev priznanj. Društva in organizacije, ki so povezane v občinski zvezi ali drugi občinski skupnosti, pa morajo predloge predložiti navedenim organom in le-ti sprejmejo dokončen predlog, ki ga pošljejo občinski komisiji.

Komisija že dalj časa ugotavlja, da z nekaterih področij predlogov ni bilo že nekaj let. Zlasti to velja za gospodarstvo, čeprav imamo delovne kolektive in posameznike, ki so kljub težkim gospodarskim razmeram s svojim delom prispevali k splošnemu razvoju naše družbenopolitične skupnosti.

Komisija poziva vse predlagatelje, da upoštevajo določila pravilnika in dostavijo svoje predloge najkasneje do 30. aprila 1985. Obrazce za izpolnitev predlogov v kadrovski službi SO Hrastnik.

Komisija za podelitev priznanj »zaslužni občan«

osnovo in krepila organizacijsko in politično moč. Dosegli smo temeljne cilje – zmagali smo v boju proti okupatorjem in domačim izdajalcem, proti nacionalnemu tlačanju, dosegli nacionalno svobodo in enakopravnost, bratstvo in enotnost. Hkrati je bil to boj za osvoboditev krajev, ki so bili našim narodom odvzeti po prvi svetovni vojni, in za ustanavljanje organov ljudske oblasti. Naša revolucija je izrazila najgloblje želje vseh narodov in narodnosti, delavskega razreda in Komunistične partije Jugoslavije. Vse to je omogočilo, da je NOB prerasel v splošno ljudsko revolucionarno gibanje in postal jugoslovanska socialistična revolucija. Naša zmagoslavna zmaga je kot trajno dediščino zapustila pomembne zgodovinske nauke – da je revolucija zgodovinsko in ustvarjalno dejanje Komunistične partije Jugoslavije ter narodov in narodnosti Jugoslavije in potrditev marksistične opredelitve. Narodi in narodnosti dandanes z močjo podpirajo socialistično samoupravno graditev, bratstvo in enotnost, enakopravnost in povezanost vseh naših narodov in nara-

munistov Jugoslavije in enotnost delavskega razreda in delovnih ljudi ter občanov, v oblast delavskega razreda ter neodvisno in neuvrščeno politiko Socialistične federativne republike Jugoslavije in tako gradimo samoupravno družbo.

Jubilejna obletnica nas obvezuje, da se spomnimo strahot pretekle vojne, ki je človeštvu zadala najhujše rane v zgodovini človeštva in terjala več kot petdeset milijonov človeških življenj; hkrati pa moramo poudariti dejstvo, da je tudi danes v svetu več kriznih žarišč, da se pogloblja kriza odnosov med velikimi silami in tekmami v oboroževanju, kar pomeni vsakodnevno nevarnost za svetovni mir in varnost. Čeprav v preteklih štiridesetih letih po obsegu in rušilni moči v svetu ni bilo vojne, kot je bila druga svetovna, je mir doživljal hude izzive.

Praznovanje 40-letnice osvoboditve Jugoslavije in zmage nad fašizmom bo spodbuda za našo nadaljnjo prizadevanost na vseh področjih dela, v družbenem in osebnem življenju ter potrditev naše privrženosti samoupravnemu socializmu.

sabljanje imajo 14-dnevno delovno prakso v ozidih naše občine. Takrat poblize spoznajo delovni proces, pretehtajo njihove zmožnosti za opravljanje pridobitnega dela in normalno vključitev v delovno okolje.

Vsak učenec gre na delovno prakso dvakrat in na isto delovno mesto, če je bil prejšnje leto tam uspešen – zaradi možnosti redne zaposlitve po končani osnovni šoli. Vsi sposobnejši pa lahko nadaljujejo šolanje v

skrajšanih prilagojenih programih srednjega usmerjenega izobraževanja lesarske, tekstilne, steklarske, gostinske in kmetijske smeri. Ob izobraževanju in usposabljanju finančno pomaga skupnost za zaposlovanje. V

preteklih letih so trije naši absolventi uspešno zaključili skrajšane programe. Z izobraževanjem ob delu so mnogi dobili kvalifikacijo, nekateri pa uspešno končali tudi poklicne šole. S tem so dokazali, da zanje niso zaprta vrata nadaljnega šolanja, kot mnogi mislijo.

Leta 1978 smo na šoli odprli oddelek za delovno usposabljanje zmerno prizadetih otrok. V njem se usposablja 10 otrok v starosti od 11 do 18 let. Njihov delovni dan je enak osnovnošolskemu, le da se usposablja za skrb za samega sebe, za proizvodno delo, jih splošno poučujejo, imajo delovno vzgojo, telesno in glasbeno-ritmično vzgojo ter aktualne dejavnosti. V času 8 do 10-letnega usposabljanja si učenci pridobijo osnovne socialne in delovne navade, ki jim omogočajo delno vključevanje v običajno okolje, vendar potrebujejo vse življenje pomoč in vodenje. Za DO Sijaj že več let vežejo etikete za oznako končnih izdelkov. Po končanem usposabljanju se bodo zaposlili v delavnicah za delo pod posebnimi pogoji v Zagorju. Ko bodo izpolnili 18 let, bodo starši zanje uveljavljali pravice iz zakona o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb. Sposobnejše učence pa poskušamo z dalj časa trajajočim uvajanjem v delo redno zaposliti v delovnih organizacijah.

Mnogo zanimivega bi lahko še zapisali o delu naše šole, vendar naj strnem misel, da vse tiste, ki so delali in ki delamo z duševno prizadetimi otroki, navdaja zadovoljstvo, da so učenci, ki so nam bili zaupani, našli svoje mesto v družbi, so dobri očetje in matere in uspešni delavci v združenem delu. Med njimi ni brezposelnih, ni delikventov, temveč so prizadeti delavci, ki jih v svojih vrstah spoštujete tudi vi.

Ravnateljica Ljudmila Deželak

Zakaj rad hodim v šolo

Zato, ker je doma dolgčas, ker nimam prijateljev.

V šolo se pripeljem s »knapucem« iz Radeč.

V šolo hodim devet let. Rada pojem, ko tovariš Branko igra na harmoniko.

V šolo hodim rad zato, da dobim kakšno lepo oceno, ker je dobra malica in kosilo in ker se hodimo smučati na Kal.

Rad hodim v šolo. Takoj ko se zbudim, že tečem. Bojim se, da ne bi zamudil. Najrajši se igram z avtomobilom. Pri telovadbi naredim salto. S prijatelji se kopam v globoki vodi. Hura za tovarišice in našo šolo!

V šoli imam 3 prijateljice. Rada se skrivam in učim. Imam tudi 4 prijatelje. Našo tovarišico imam zelo rada.

Rada grem v šolo. V šoli se veliko naučimo. Tu imam 3 prijateljice in 4 dečke. Rada plavam, berem, računam in rišem. Rada se igram s punčko. Tudi šivam rada.

Katarina

Metka

Irma

Drago

Almir

Loti

Ljubica



Učenci še vedno obdelujejo svoj šolski vrt ob stari šoli na Frtici.



sredstev. Vsi načrti so že izdelani in tudi potrjeni. Ker nimamo finančnih sredstev, smo poslali prošnjo na Zavarovalno skupnost Triglav in na delovne organizacije. Po udariti še velja, da bo delo pri gradnji cest in rezervoarja izključno prostovoljno.

V krajevni skupnosti bodo potekale še druge akcije, kot so: »očistimo svoje okolje«, akcija NNNP, »gasilni aparati v vsako hišo«, pregled vseh objektov, izobraževanje itd. Poseben poudarek pa bodo imeli pomembni jubileji letošnjega leta.

Iz zgodovine Prapretna

Prapretno nima posebno bogate in razgibane preteklosti. Vas leži na širokem planem prevalu pod Jelenico, preko katerega ni nikdar vodila važnejša prometna povezava. Prebivalci so v preteklosti kmetovali, v novejši dobi pa so našli dopolnilno zaposlitev v rudarstvu in industriji.

Iz najstarejše dobe izvira ljudska pripovedka o ajdovski deklici. Le-ta naj bi stala z eno nogo na vrhu Viš-

to, z drugo na Matci in prala perilo v Savi. Pripovedko ajdovskih deklicah pa je na Slovenskem precej.

Prvič je vas Prapretno omenjena v urbarju laške gosposčine, ki ga je leta 1265 ukazal napisati češki kralj Otakar II, takratni imetnik Laškega. Urbar govori o naselju »Praproten« z dvema kmetijama in županom. Nastanek imena je povezan s praprotjo, v okolici pa najdemo še več poimenovanih krajev po rastlinskih vrstah: Hrastnik, Šibenik, Log, Jesenova ravan, Gabersko in druge.

Enotno po vsej Sloveniji

V nekaterih primerih pomoč

Samoupravni sporazum o uresničevanju socialnovarstvenih pravic je bil sprejet na skupščini Skupnosti socialnega varstva Slovenije potem, ko so ga sprejele vse udeleženke na ravni republike in občin. Sporazum določa enotne osnove in merila za ugotavljanje upravičenosti do socialnovarstvenih pomoči, način določanja višine prispevkov zavezancev k stroškom socialnovarstvenih storitev v socialnovarstvenih in drugih organizacijah ter posebne pogoje za uveljavljanje posameznih pomoči.

V težkih gospodarskih razmerah, ki najbolj prizadevajo družine in posameznike z najnižjimi dohodki, je vedno manj sredstev tudi za družbene pomoči. Zato je vedno bolj pomembno, da si vsak posameznik zagotovi ustrezno socialno varnost predvsem z lastnim delom. Le v primerih, ko si družine oz. posamezniki tega resnično ne morejo, so po sporazumu upravičeni do družbene pomoči. Sporazum določa, da nihče od prejemnikov družbene pomoči ne more biti v boljšem socialnem položaju od tistih, ki sami skrbijo za svojo socialno varnost.

Socialno varnost oz. socialne razmere družine oz. posameznika lahko ugotovljamo le v okolju, kjer družina živi (organizacija združenega dela oz. krajevna skupnost).

Občan ima pravico do socialnovarstvene pomoči, če njegov dejanski mesečni dohodek na družinskega člana ne dosega dogovorjene ravni socialne varnosti, ki je izražena v odstotkih od povprečnega mesečnega čistega osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji v minulem letu in je naslednja:

55% (15.269 din)

– za delavce in druge delovne ljudi,

– za učence in študente pri uveljavljanju pravice do štipendije iz združenih sredstev ter razlike h kadrovski štipendiji,

50% (13.881 din)

– za zmerno, težje in težko duševno ter težje telesno prizadete osebe, ki niso sposobne za samostojno življenje in delo,

43% (11.938 din)

– za nezaposlene osebe,

– za nepreskrbljene odrasle osebe,

– za otroke, učence, študente.

Kaj je in kaj ni dohodek družine

Dejanski mesečni dohodek na družinskega člana je sestavljen iz vseh dohodkov, ki jih je družina imela v preteklem letu (redni in izredni), saj se ugotavljajo resnični dohodki družine in ne le tisti, ki so doseženi v organizaciji združenega dela ali v kakšni drugi organizaciji oz. skupnosti.

Med dohodke ne štejemo:

– dodatek za tujo nego in pomoč,

– enkratne pomoči,

– jubilejne nagrade in odpravnine,

– občinskega samoprispevka,

– preživninskih dajatev,

– nadurnega dela rudarjev pri uveljavljanju pravic do družbene pomoči otrokom.

Pri ugotavljanju dejanskih socialnih razmer družine oz. posameznika morajo aktivno sodelovati tudi organizacije združenega dela in krajevne skupnosti – podati morajo mnenja o socialnih razmerah delavcev oz. občanov.

Kdaj uveljavljanje pravic?

Po sporazumu lahko delovni ljudje in občani uveljavljajo naslednje socialnovarstvene pravice:

1. denarno pomoč za brezposelnost
2. delno nadomestitev stanarine
3. štipendijo iz združenih sredstev
4. razliko h kadrovski štipendiji
5. družbeno pomoč otrokom
6. začasno denarno pomoč
7. rejnino
8. denarno pomoč kot dopolnilni vir preživljanja
9. denarno pomoč kot edini vir preživljanja
10. plačilo oz. doplačilo oskrbe na domu
11. enkratno denarno pomoč
12. plačilo oz. doplačilo oskrbnih stroškov v socialnem zavodu oz. organizaciji za usposabljanje
13. plačilo oz. doplačilo oskrbnih stroškov v tuji družini
14. oprostitvev doplačila k cenam zdravstvenih storitev

Delavci vlagajo zahteve za uveljavitev naštetih socialnovarstvenih pomoči v svojih organizacijah združenega dela, drugi delovni ljudje in občani pa v strokovni službi centra skupnih služb SIS občine Hrastnik, Cesta 1. maja 49 (sedež Supnosti za zaposlovanje).

Zahteve je treba oddati na obrazcih Vloga za uveljavitev socialnovarstvenih pravic (DZS-obr. 8,40), ki jih dobijo v knjigarnah. Te pa ne uporabljajo za pravico do varstvenega dodatka k pokojnini, ki jo bodo še vedno uveljavljali pri Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja, vloge pa bodo vlagali pri občinski zdravstveni skupnosti Hrastnik (stari del zdravstvenega doma Hrastnik).

Strokovna služba

Zbral:
Boris Golc

Imamo premalo ekološke zavesti?

Ali nam je res vseeno?

Smo v prvih tednih pomladi in skoraj smo že pozabili na turbne zimske mesece. Takrat so nas najbolj pestile nizke temperature, marsikje je zmrznila tudi ozimnica. A zeblo nas ni, saj smo pošteno kurili s premogom, zunaj pa se tako nismo preveč zadrževali.

Zakaj? Samo zaradi mraza?

Starejši občani in matere z majhnimi otroki bodo odgovorili: »Ne!« In tudi ostali se bomo spomnili, da je marsikdaj »tiščalo« zrak k tlom. Vendar starejši to bolje vedo, saj se še spomnijo pomena besed »čist in svež zrak« in tudi tega, da je bila »naša dolina nekoč zelena«.

Mamice s kašljajočimi naraščalniki vedo povedati, da ima precej otrok, ki jih srečajo v čakalnici otroškega zdravnika, težave z dihalo. Zdravstveni delavci pa bodo dodali, da je že vsak peti otrok v Zasavju bolan na dihalih in da vzroki bolezni niso samo v prehladih, gripah itd. Otroci, ki se rodijo pozno pozimi ali zgodaj spomladi, so manj odporni od tistih, ki se rodijo poleti, jeseni in v zgodnji zimi...

Ali nam je res vseeno, v kakšnem okolju živimo in kje odrasčajo naši otroci?

Odgovor ni tako preprost.

Zavest o pomenu zdravega in čistega okolja za naš nadaljnji razvoj se v nas le počasi prebujata.

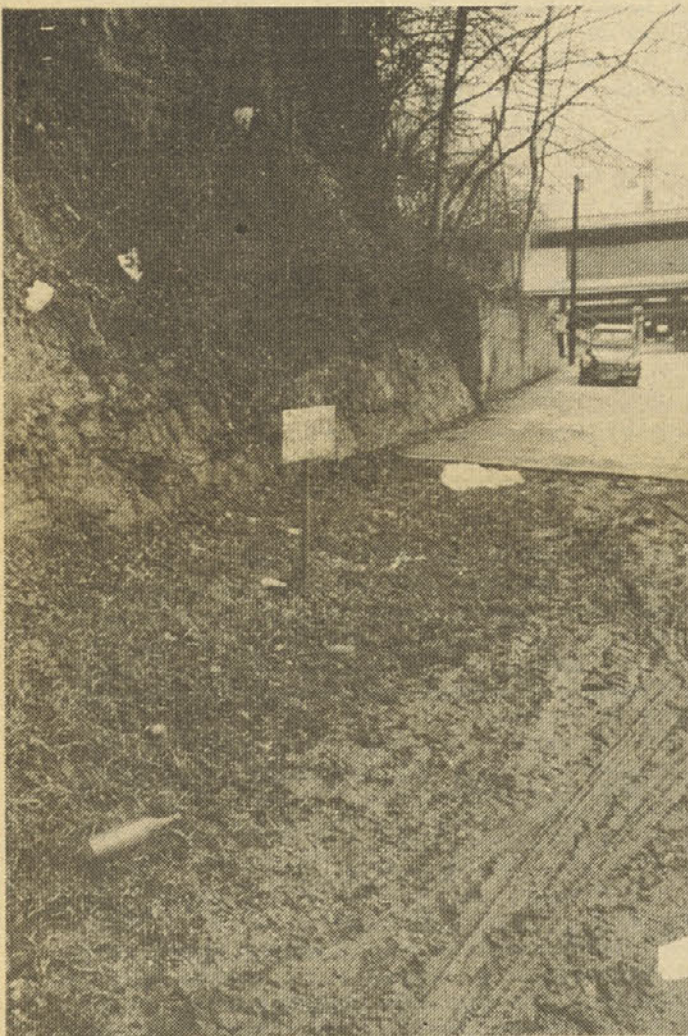
O okolju začnemo razmišljati šele ob ožigih sadnega drevja in poljščin na Kovku in Brnici, v Krnicah in Savni peči, Prapretnem in Pleskem... Ali pa takrat, ko »uide klor iz kemične«, »ko zakurijo ta staro elektrarno«, ko...

Ekološke zavesti nimamo iz mnogih razlogov. Eden od njih je industrijska tradicija, ki je v nas oblikovala mišljenje, da tovrstna industrija avtomatično pomeni tudi umazano okolje.

Pomembnejši razlog pa je naše neznanje.

Ne vemo, da koncentracija žveplovega dioksida ob konicah kurilne sezone v termoelektrarni v Prapretnem tudi do 133-krat preseže dovoljeno mejo.

Ne vemo, kako strupen je lahko klor (o tem nas poučujejo



Nepravilni kontrasti. Na tabli piše zelenica.

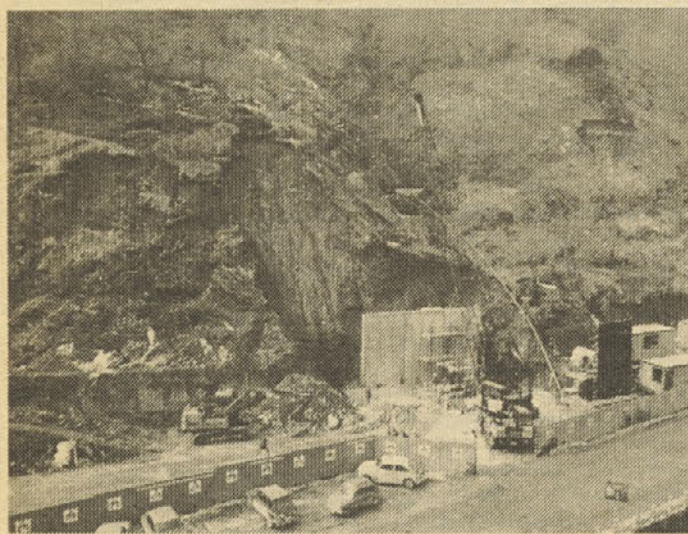
sedaj na predavanjih po delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih).

Ne poznamo podatkov meritev postaj ANAS, ki so bile postavljene v Hrastniku od oktobra do decembra lani. Zakaj?

Ko bomo zvedeli, kakšne so posledice onesnaženega okolja za naše zdravje in zdravje naših otrok oziroma za razvoj našega okolja v prihodnje, bomo mogoče le vprašali:

ALI NAM JE RES VSEENO?

Tone Bezgovšek



Potok Boben bo čistejši

V Tovarni kemičnih izdelkov si prizadevajo za čistejšo okolje. Z dograditvijo prve faze obrata za predelavo gipsa bodo preprečili vsakodnevno odtokanje le-tega v potok Boben. Sedaj ga namreč vsak dan več kot 200 ton odteče v potok. Gips bodo koristno uporabili kot dodatek k cementu v trboveljski Cementarni, morda pa še kje drugje.

Foto: B. Klančar

Naš portret

Majhen mož, velik človek

Kot rodoljuba – mi dolžnost velevala

poseči v boj – srce zahteva.

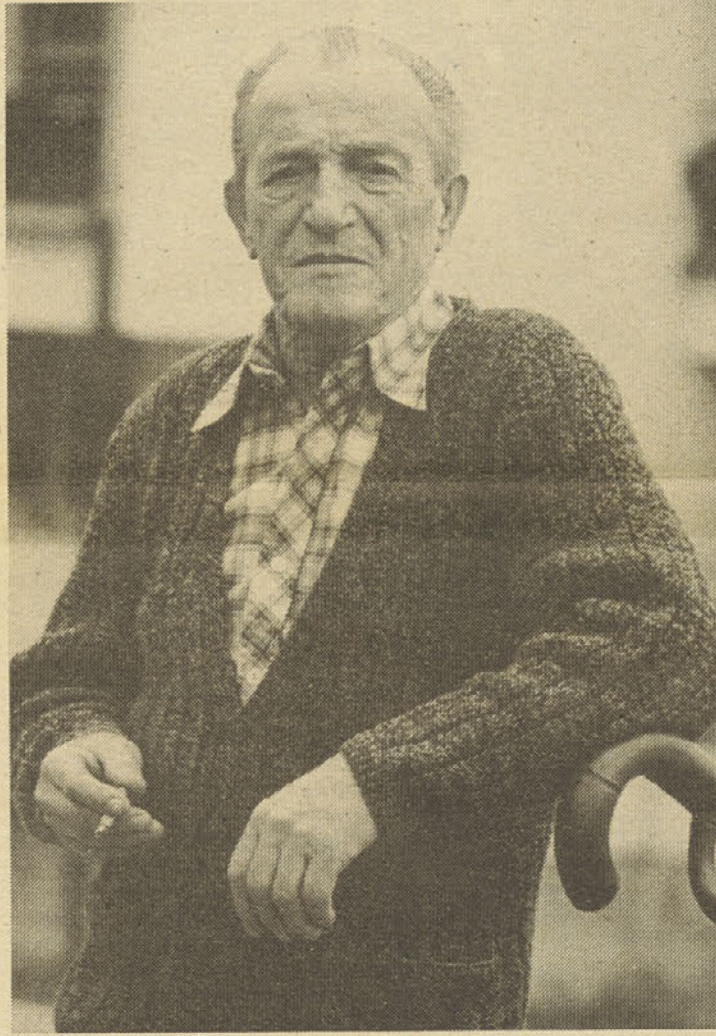
Slovenski narod – krvavi, trpi domovini v dar naj bo moja kri!

Takole je zapisal leta 1941 Nande Zorčić, človek, ki se je v pravem trenutku znašel na pravem mestu, človek, ki je spoznal mnoge grozote zadnje vojne, človek, ki je skupaj z mnogimi po svojih najboljših močeh pomagal, da že štiri desetletja živimo v svobodni domovini.

»Začelo se je pravzaprav z majhnimi lumparijami tam v letu 1937,« se nagajivo nasmehne. »Z injekcijskimi iglami, v katere smo nalili črnilo, smo po belih nogavicah škropili kulturbundovce, ki jih je bilo veliko v spodnjem delu Hrastnika.« Več resnosti je pokazal na tajnih sestankih, ki jih je vodil tov. Kraigher, pa tudi pri Sokolu se že nekaj časa niso zbirali le telovadci. Vse več je bilo med njimi aktivistov, ki so izbrali pravo pot, čeprav se večina ljudi še ni

skov, opremljenih s fotografijami, s prosto, vendar večšo roko narisanih zemljevidov, zbranih v nekaj zvezkih, nastala knjiga. Njegovemu peresu in natančnemu očesu – že pred vojno se je ukvarjal s fotografijo – ni ušla nobena akcija, nobena posebnost tistih strašnih časov, noben izdajalec.

1944 je zanj kot prej že za mnoge njegove tovariše na terenu postalo »prevročje«. 2. 6. je odšel v partizane. »Bil sem prvi v koloni, saj sem vodil skupino. Na Ani, kjer danes stoji spomenik, sem se ob nekaj spotaknil. Padel sem na trupla še toplih talcev, ki so jih Nemci pobili tisti večer. Šele ko smo prišli na cilj in se je že daniilo, sem videl, da sem ves krvav.« Priključil se je 3. bataljonu Šlandrove brigade. Kot politdelegat je bil



Spomin na partizanska leta. Od leve: Franc Babič iz Čeč, Jelen iz Kamnika, Ferdo Zorčić-Zoro in Andrej Velš iz Hrastnika. Fotografirano v Gornjem Gradu, septembra 1944

Na Silvestrovo se je vrnil v Hrastnik. Po dveh mesecih se je pošteno najedel, napil in utrujen zaspal na peči. Ostal je v Čečah, kjer se je njegovo politično delo nadaljevalo. »Redno smo dobivali literaturo. Od osvoboditve Beograda naprej smo vedeli, da svoboda ni več daleč. Kako smo se pripravljali na ta dan! Dela ni nikoli zmanjkalo.« Spremljali so pogajanja med našimi in Nemci v Hrastniku. 8. maja je bil sporazum podpisan, pri »Janezu« pa velik miting, na katerem je govoril tov. Jakopič. »Mladincem smo razdelili puške, o katerih večina ni imela pojma, kako naj z njimi ravnajo. Ampak s temi, praktično otroki, smo razorožili 2000 Nemcev.« Praznovanje se je nadaljevalo še naslednji dan, ko je vkorakal tudi VDV bataljon. Končno so se lahko veselili tega tako težko pričakovanega dneva. 10. maja je bila v Hrastniku velika povorka – prvi so šli že proti Riklovemu mostu, zadnji so bili še na Rudniku, kar dokazuje, da ni doma ostal skoraj nihče. Čast imeti govor na železniški postaji je pripadla njemu.

Res je bila izbojevana svoboda, ampak spanja na lovoriških si ti ljudje niso privoščili. Z enako zagnanostjo so se lotili novih nalog. Ze prve dni svobode je bil imenovan za šefa notranje uprave v Trbovljah. Najvažnejše je bilo ponovno pričeti z delom, za silo jim je to uspelo v petih dneh. »Rudarje smo s kamionom, ki je komaj zasluzil to ime, vozili iz Ljubljane. Vračali so se taboriščniki, ljudje so hoteli vedeti za svoje – so še živi, če ne, kje so pokopani. Delavnik se je vedno zavlekel, včasih pozno v noč. Težave so bile

s hrano, moko smo vozili iz Litije. Ampak obdelana je bila vsa zemlja in s kakšnim veseljem in zagnanostjo so delali ljudje na polju!«

Poslali so ga v šolo v Ljubljano. Trikrat na teden, poleg rednih obveznosti. Odgovornost do žene in otrok je bila večja kot želja po znanju. 1946 je šolo obesil na klin in se vrnil k rudniku, svojim električnim žicam, kablom. Ponovno je postal električar, kar je njegov osnovni poklic, zraven pa hodil na udarniške akcije. »Kaj vse smo bili! Kovači, sedlarji, delali smo na polju, popravljali ceste, izdelovali kmečko orodje, ne le v Hrastniku, šli smo vse do Razbora pod Lisco.«

Porušena domovina je vstajala iz ruševin, ustvarjali so novo, lepšo in boljšo. »Obljubljena zemlja,« je na radiu, ki je bil prižgan ves čas našega pogovora, zraven prepeval Eros Ramazzotti. Ne, niso hoteli tega! Želeli so le svobodo, pravico in boljše življenje za vse, takega, kot si ga vsak zasluži s svojim delom. Na njegovih knjižnih policah je mnogo knjig iz NOB. Zjezi ga, če v njih naleti na polresnice, popačena dejstva. Vedno je stal na trdnih tleh, taka naj

bo tudi zgodovina, če hočemo, da jo bodo spoštovale tudi mlajše generacije.

Je kot neusahljiv student, zato bi bilo težko napisati vse, s čimer se je ukvarjal in se še. Del svojega življenja je posvetil tudi gasilstvu. Bil je organizator gasilstva v Trbovljah, predsednik Matice, najbolj pa je ponosen na olimpijsko zlato kolajno, ki jo je njegova ekipa osvojila leta 1966 v Karlovcu. Strelci danes verjetno ne bi imeli toliko dokumentarnega gradiva, če ne bi bil njihov član. Tudi fotografirano se ni mogel odreči. Ima aparat še izpred vojne, ampak še vedno uporabljen. Rad pokaže bogato zbirko fotografij, nekatere so njegove, veliko je tudi drugih. Iz njegovega albuma vas gledajo obrabi Miloša Zidanška, Franca Rozmana-Staneta, Franca Leskoška-Luke... Te fotografije se niso znašle kar tako v njegovem albumu. Poznal je vse te velike može naše revolucije, boril se je z njimi. Tu je tudi fotografija 1. kongresa OF v Ljubljani, ki se ga je udeležil... Miniaturni vagonček premo ga spominja na delo v prvem delavskem svetu rudnika in drugih samoupravnih organih.

S kakšno ljubeznijo lista orumenele liste svojih zapiskov. Znamo res dovolj ceniti tisto, kar je zapisano na njih, tisto, za kar je padlo toliko mladih življenj, bilo prelito toliko krvi?

Po teh urah smo zaprli vrata za seboj. Vrata, na katerih visi tablica z napisom Ferdinand Zorčić. Nekaj simbolike je na tej tablici. Videla je že dosti lepše čase, kot je njen lastnik videl že dosti slabših od današnjih.

Joži Umek

